

665 „Obciach” w Rzeszowie

W Państwowym Teatrze im. Wandy Słemaszko-
wej w Rzeszowie odbyła się prapremiera nowej
sztuki Janusza Głowackiego pt. „Obciach”. Sztuka
to realistyczna. Mogą wzorować się na niej kid-
naperzy z całego świata; choćby dlatego jest to
rzecz wartościowa — chociaż mówi o niczym. W
„Obciachu” możemy dotrzeć do realnego świata
bez pośrednictwa, aluzji i metafor. Głównym, je-
dynym tematem sztuki jest nic, takie jakie jest.

Bohaterowie sztuki są uwięzieni w murach mie-
szkania. Jest to utwór o pustce dusz wyjątko-
wych. W potocznym żargonie „obciach” znaczy ty-
le, co przygoda zakończona porażką, oraz coś nie-
udanego. Bohaterowie sztuki Janusza Głowackiego
obcinają sobie gorliwie wszystko co mogą, lub
prawie wszystko.

W sztuce biorą udział trzy osoby: Joanna (Bar-
bara Bardzka), to nieudana aktorka, która niepo-
wodzenia zawodowe nadrabia dziarskim popędem
erotycznym. Jon (Adam Fornal) jest grafomanem,
pisarzem złym i jakby niedoszłym. Oboje więc są
skazani na kabotynizm. Czy jednak zawód ży-
ciowy może w sposób jednoznaczny wpływać na
wyjątkowanie ludzkiego wnętrza? Bo przecież
Bulo (Jan Mitka), mężczyzna krzepki, tchnący tę-
żyzną i swojskością czuje się w atmosferze pustu-
ki również dobrze, jak i pozostali bohaterowie.

Reżyseria Krystyna Meissner, zaś scenografia
Barbary Burówny i absolwentów Liceum Sztuk
Plastycznych w Sędziszowie. Sztuka dozwolona
wyłącznie dla widzów dorosłych. Chyba słusznie.

HENRYK BEDNAREK